

לצייירים, מורים לציון, חובבי אמנות, ואלה החושבים את עצמם כאלה, היתה הודעה דמיונית, בשבוע שעבר, לחוותה בביתן אגודת הציירים והפסלים בתל-אביב, בהסתייגות סרטיים אומנותיים שהובאו, הודות ליוזמת צעירי ריב, מארצות שונות באמצעות הנציגות הירודות בארץ.

הסרטים, שכללו, בין השאר, יצירותיהם של וואטס, מאנה, וטולוז לוטק (תוצרת צרפת) ויט סטוביץ (פולין), רובנס (בלגיה) הג'י מור (אנגליה) וארכיטקטורה בתקופת ה' בארוק (איטליה), היו טובים, התעקבו אריות על פרטים מעניינים בתמונות, לשם השוואה (ידיים, עיניים), היוו שעור מאלף ב' תולדות האמנות.

מסטיבל זה ציין את פתיחת מועדון קולנוע בישראל, שמטרתו היא להראות, מאוחר יורה, גם סרטים קלאסיים של האמנות השבירה, הקולנוע.

סרטים

24 שעות בחי' נסיכה

תוכנו של חופשה ברומא הוא רמז גלוי כמעט על חייה של הנסיכה מרגרט הבריטית, הליברלית מדי לפי המושגים של בית מלוכה.

אן (אורני הסבורן) היא נסיכה צעירה של מדינה בלתי מוגדרת הבאה לרומא בחברת פמלייתה. פרצופיהם של הבאים לראותה, ה' טכסים והחובות החברתיים למיניהם משמעים אותה מאד. היא בורחת מן הארמון ה' חוצה, נרדמת על ספסל ברחוב כתוצאה של זריקת הרגעה שקיבלה קודם לכן. עתונאי אמריקאי (גרנורי פק) רואה אותה, אוסף אותה לביתו מבלי לדעת על זהותה המלכריתית.

הנסיכה המתעוררת בבית הור, מתידדת עם העתונאי, שהספיק לקרוא על בריחתה, להחליט לצלם אותה בלי ידיעתה, תמונות אכסלוסיביות במצבים שונים, דבר שהוא מבצע בחברת ידידו הצלם (אדי אלברט). ה' נסיכה שאינה חושדת בכנותיהם העתונאיות של בני לוייתה, נהנית מן החופש, קוצצת את שערותיה במספרה, מלקקת גלידה, וקובעת ראיון עם הספר במקום ריקודים, שנמגר ב' תגרת ידיים כשעליה מנצחת במרץ, אן.

באישיותה המקסימה ובמשחק מלבב שובה אורני הסבורן את גרגורי פק, הגבוהה-שחור ונאה ואת הקהל. הם מתאהבים זו בזו, אולם שלא כבספורי אגדות, אין הנסיכה מקבלת את האיש שאהבה וחייה אתו באושר עד סוף ימיה, כי אם נפרדת ממנו אחרי שבילתה בחברתו את 24 השעות היפות ביותר בחייה. הם נפגשים שוב בתפקיד הרשמי של נסיכה במסיבת עתונאים, אחרי שהוא ויתר על 5000 הדולר שהי העלול לקבל בעד פירסום ה' תמונות והרפורטזיה.

בקצרה

יעוד הגורל — בין ניצוח אחד לשני על יצירות קלאסיות נגשל רוברטו בניני, ילד הפלא שגדל, בנסיון הרממטי לשכנע שראן מארה הוא באמת אביב, ושהוא באמת עצוב כשהלה שיכור.

אייסה בת הנהר — סיפורו המעובד והמתוקן של ג'וזף קונרד אודות ירדתו ה' מוסרית של אדם לבן באיים. בימיו חזק של קרול (האדם השלישי) ריד. צילומים נהדרים. טרבור החארה, רלף ריצ'רדסון, קרימה. ילדי הרחוב — כיצד הצליחו ילדי ה' שכונה במצבים נוסח חסמבה ואמיל והבל' שים לתפוס גנבים, תוך העלאת בעיית עיסוק הילד בשעות הפנאי שלו.

הזמנה לאושר — דורותי מקגווייר ה' צריכה למות בתחילת הסרט בגלל מחלה מיסתורית, לא עושה זאת, לעצמם כל הגועים דובר.

העולם הזה
מאת
שכר האימה
ילדי הרחוב

גואטמלה

הרהגוש היורק

התסריט הוכן על פי סיפור ידוע של או. הנרי, הממאי ג'ון פוסטר דאלס, השתמש בכל האפקטים הנושנים. חברת הפרי המאוחדת של בוסטון והאילה בטובה להשאל את אניתיה ושכיריה. חיילים אמיתיים השתתפו בתמונות המונויות.

זה יכול היה להיות סרט נהדר. אלא ש' הוא התחולל, השבוע, במציאות.

שגעון גדלות. הכל התחיל כשהנשיא יעקבו ארכנו חלה בשגעון הגדלות. לפתע היה נזמה לו שהוא השליט של מולדתו, גואטמלה. היתה זאת טעות מרה: שליטה של גואטמלה מזה דורות היא חברת הפרי האמריקאית האגדית, בעלת רוב הקרקעות הטובים, ציים של אניות וגדודים של עובדים.

ארבנו, אדם הנוטה לשמאל, הקים ממשלה, כרת ברית עם הקומוניסטים, החליט להלאים את מטעי הפרי. משך כמה חדשים היה נזמה שיחולל את הנס ויסיר את התלות מארצות הברית, כפי שעשה זאת לפניו תואן פירון הארגנטיני. אולם גואטמלה הקטנה, שהיתה לפני 100 שנים המעצמה השלטת באמריקה הדרומית, שוב אינה אלא נקודה על המפה.

תחילה ניסו האמריקאים להזעיק את מדינות היבשת. הם נחלו אכזבה מרה: כשקם נציג גואטמלה, האדומה" בויעדה ותקף ב' חריפות את הצפון, קמו כל שאר הנציגים על רגליהם ומחאו כפיים. הרמו לדאלס: מ' דינות היבשת לא יסבלו עוד התערבות ה' "יאנקיזאמפריאליזם" בענייניהם הפנימיים.

פעות בלבי. מאז התקדם הכל בהת' אם לתכנית. האמריקאים ויינו את המדינות השכנות. ארכנו המיואש, שראה את הנולה, הזעיק נשק מפולין הקומוניסטית. צעד זה נתן את התירוץ הדרוש לאמריקאים להת' ריע נגד פלישה אדומה.

בשבוע שעבר עצרה אנית'מלחמה אמריקאית סנית'סוחר בלב ים, כדי לבדוק אם אינה נושאת נשק קומוניסטי לגואטמלה. רב החובל חזק כשנוכח לדעת כי טעה: היתה זאת אניה של חברת הפרי. הקפטן הפסיק מיד את החיפוש. לולא כן, היה מגלה, חס ושלום, מיטען של נשק.

השבוע פרצה המלחמה. קצין גואטמלאי משוחרר בעזרת מתנדבים, החליטו לשחרר את מולדתם מעול הקומוניזם. למען אלוהים, החופש ומינות חברת הפרי הרים את נס ה' מרד.

עד כאן היה הכל בלי אפתעות. היו לסרט כל הסיכויים לשעמם את הקהל. אלא שמאז נכתב התסריט המקורי עברו המשים שנה. בניגוד למשוער, עלולה לבוא הפתעה עוד לפני הסיף השמח.

כדור הארץ

הכטחה והגשמה

מסקדין עקרוני הוצא עליידי שופט בית'משפט המחוזי בניו-יורק מיילס מקדור' נאלד: "הרי זה חוקי בהחלט שאדם המתחר' אחר יצרה שיש ברצונו לשאתה לאשה יב' טיה יותר ממה שיש ביכולתו לקיים."

באוסטרליה חגג החודש את יום ה' לדתו ה'91 ג. ה. פ. ויתרס, האיש האחרון שנותר בחיים מבין אלה שהובאו לאוסטרליה באניות הפושעים מבריטניה. לאיפושע ב' עצמה, הובא ויתרס כתניוק בא'ק לורד דלהאוזי שהובילה לאוסטרליה 300 נידונים.

לעזרתם של פותרי תשבצים מושב' עיים יצא לאור בארצות-הברית מילון שה' מלים מסודרות בו, בסדר האלף-ביתי"ה הר' גיל, אך לפי האותיות האחרונות שלהן, במ' קום לפי הראשונות.

בדרכס של מגדלי הקמה בימים עב' רו הלכה היצאת ספרי הכיס האמריקאית גולד מייאל, ששרפה תשעה מיליון ספרים חדשים כדי לחסוך את דמי אחסנתם, לאחר שקצב המכירה ירד.

* איש אינו יודע את פרוש השם במדויק, לפי סברה אחת זהו שם אינדיאני עתיק, ש' פירושו: "הרהגוש היורק מים". ** שמחה גדול פי שש משטח ישראל; מספר אוכלוסייה, בעיקרם אינדיאנים, כפול.

שאלו לדני בן ה'18 (מסמאל), הוא תלמיד המחלקה השמינית הריאלית של בית-הספר התיכון גאולה, תל-אביב. כשהתכונן ב' שבוע שעבר לבחינת הבגרות ב' ספרות, לא הפסיק מהרגלו זה חצי שנה, וקנה, כשיצא בבוקר יום הרביעי מבית הוריו בלוד, את העוטם הזה. הוא לא התפעל במיוחד כשגילה כי הוא זכה ב' פרס הראשון של תחרות הפרי' סים, נסיעה לאירופה וחזרה.

כי שאלו, שנולד ביוגוסלביה, גדל בהונגריה והתחנך בשוויץ, כבר נסע מעמים מספר בין ישר' אל לאירופה. בפעם האחרונה, בקיץ שעבר, עם טיול תלמידי ה' הטבעיות והשמיניות.

מלבד זה שאלו הוא, כמובן, בר-מזל. לפני כשנה זכה בפרס של מערכת כלי שולחן בזהות את העבירות של תחרות מטעם משטרת התנועה, קודם לכן ריהט לעצמו ספרייה קטנה מפרסי ספרים של עיתונים שונים. בין השאר זכה גם בונג כרטיסי תיאטרון, כשהצליח לפתור את אחד מחידוני תכנית הרדיו בימות רדיו.

זוכי תחרות הפרסים

פרס ראשון:

נסיעה לאירופה וחזרה

שאלו לדני, לוד, רח' ר' מס. 2.

פרסים 2 - 5:

מנויים שנתיים על "העולם הזה"

(החל מראשון יולי 1954)

רות הלנדר, תל-אביב, פינסקר 66; יוסף נרשני, תל-אביב, ישראלים 20; תמר שכנוב, יפו, נבעת ע"יה, רח' 149/60; זורה זילבר, נס-ציונה, רח' וייצמן.

פרסים 6 - 10:

מנויים חצי שנתיים על "העולם הזה"

(החל מראשון יולי 1954)

יוסף נרשני, נבעת רמ"ם, וייצמן 46; חיים בילנר, רמת-גן, ביאליק 90; יעקב צינר, רעננה, רח' אחיהו; מרדכי אבני, תל-אביב, הרסה 13; יעקב העברי, רמת-גן, שילה 7.

פרסים 11 - 60:

תקליטים של חברת "הד-ארצי"

(במינהלת העולם הזה כל יום בין השעות 10-12 ו-4-5).

ש. נמר, נבעת"ם, רח' מודיעין 176; יוסף דיאמנט, רמת-גן, רח' אסף 23; משה אלנט, ירושלים, רח' המכיס, בית איזון; מרדכי שטנר, יפו, מחנה אריאל, בית "ח"; זכריה אלקעזר, יפו, רח' 68 מס. 14; נסים פרחי, תל-נבורים ליד בני-ברק, השכון העממי חלקה שניה, כניסה א'; שמעון ארקין, ראשון לציון, אזור התעשייה; משה ארומי, נבעת"ם, רח' שניקין 90; דב ליפשיץ, מסדה, דאר נע עמק הירדן; אורה וינשטוק, תל-אביב, צילנב 26; שימאל ניפסמן, כפרתא; צביה סטרובלביץ, תל-אביב, מאנה 21; יאב פרקש, חולון, רח' וייצמן 32; מנחם הייט, כפר תא, שכון עמידר 76/4; משה כהן, תל-אביב, יבנה 1; ברכיה אהובי, החובות, רח' הרצל 142; הרי פרידמן, תל-אביב, ת.ד. 302; ז'אה קוט, חולון, הנוטרים 5; יוטת מילר, חיפה, רח' הרצל 50; שושנה לויתן, דואר כפר סריק, בקיץ השומר העליון; יצחק כספית, תל-אביב, שכון צבא קבע אבו כביר בית 524; יהודית מילר, כרית סרובטני ע"י כפר תא, בית 25; יחזקאל מאירי (קוצניקוביץ) חדרה, "חוב הרברט סמואל"; ליבסקינד חנה, החובות, וייצמן 61; מאיר פנינה, טבריה, אצל "סקר"; רוד פיינס, חיפה, ת.ד. 10; צביה מובשוביץ, פתח-תקופה, שכונת נוה עוז, יעקב משה ט' 27337 ד.צ. 201 צ.ה.ל.; א. ספר, תל-אביב, יורני אליוט 12; רבניוביץ, תל-אביב, שררות חז' 17; נכריאק שניאורסון, חדרה; אברהם וינשטוק, בני-ברק, עבודה 24; יעקב זלכא, טבריה, משרד, "שלב"; אינו. י. פרמינגר, חיפה, יוסף 7; צדוק טרינר, חולתא, דאר נע גליל עליון; אברהם סרובטי, תל-אביב, עקיבא אינר 15; לאומה שמש, נתניה, רח' החלוצים 21; אליעזר לואון, ירושלים, נבעת שאלו, בית שלום לוי; עדר לב, ירושלים, תלפיות, עין נדי 43; צבי דורון, טבעון, הצפרנים 119; מ. א. ת.ד. 2828 תל-אביב; ה. פדר, תל-אביב, עין הרוז 5; ע. ב. ירושלים, ת.ד. 1348; חיים וילדמה, תל-אביב, יד אליהו, מרגולין 3; אשר ברנמן, נתשון דאר נע, הרי יהודה; יהודית איטיסרסקו, חיפה, כרדור, צריף 11; רביכמל יצחק קליין ד.צ. 102, צ.ה.ל.; עמוס קשיפוב, רמת-גן, ביאליק 45; רוד כרציון, קרית נהום 392; אריה וינרב, תל-אביב, נירני אליוט 7.

פרסים 61 - 100:

כרטיסי תיאטרון זוגיים

(יחולקו במינהלת העולם הזה החל מהראשון יולי 1954)

ב. שבילת, תל-אביב, ביהודה 3; אברהם שליו, תל-ביב, נירני אליוט 9; נחום רינת, תל-אביב, אלנבי 96; רות דוידוביץ, תל-אביב, שדרות רוטשילד 136; כתיה ברטנובסקי, רמת-גן, יחלום 43; אכנה, וקרט, ירושלים, נחלת ציון בית עבארי; צפורה בלום, החובות, מנוחה ונחלה 45; אביחי יהודית, תל-אביב, אבו כביר, שכון'סלע בית 1; ברוך אלטשולר, כפר סבא, שכון ותיקים 13; משה קרפף, חיפה, קרית שמואל, הנציב 6; דוד מוריה, תל-אביב, ארבע ארבות 19; בנימין רום, קבוצת אלונים, דאר אלונים; ברוך מנו, משק מזכית, דאר נע, הנליל העליון; עמוס קרשנפוס, רמת-גן, הרצל 68; זאב נולדשטיין, חדרה, שכונת האוצר; שלמה אמון, נתניה, ביהודה 13; זאב אלבן, החובות ת.ד. 144; אילנה נלפרין, תל-אביב, יוניוני 56; רחל אלברט, חיפה, קרית מוצקין, קק"ל 7; משה רונטנברג, נבעת"ם, שכון עובדי-הירת החשמל, נוש 10 בית מס. 14; אליהו וסקברנ, תל-אביב, עין חרוד 4; יצחק שפרנס להנשמה, ירושלים, ת.ד. 380; צפורה הין, הרצליה, נוה עמל 556; שלמה בורנשטיין, תל-אביב, אבו כביר 188; אמנון אלנצוני, מפרץ-חיפה, שכון עירוני בית 20; א. קרסו תל-אביב, בנכנישתי 3; משה חנוכה, ירושלים, נחלת ציון רחוב עין נדי, בית הנה נרומי; משה קהן, ירושלים, שערי סדר, רמב"ם 7; מנחם ככבי, חיפה, קרית ביאליק, נפן 27; יוסף אשכנזי, נבעת"ם, שניקין 47; רות אריאל, תל-ביב, רחוב 815; שמחה קיטנר, חדרה, מערכת פרנס צריף 12; פרומה פויכמן, נתניה, ראשון לציון 13; צ. שושני, ירושלים, המושבה הנרמנית 51/11; יוסף סוסנקין, תל-אביב, שלמה מולכי 5; משה הרטמן, נחל ראובן, ת.ד. חדרה 37; חדרה; שמוען רבו, חיפה, קרית ים כ', צ.ה.ל. 14; אסתר כץ, נס-ציונה; דני קוצנינסקי, תל-אביב, פוקולוב 88; דרור שדה, חיפה, נאולה 26.